

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 53.

Syvende Session.

23de Møde.

Tirsdagen den 8de Januar.

(Fortsat.)

Minestad: Det, der har foranlediget mig til at tage Ordet, er nærmest nogle Ytringer, der ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage), thi man skulde virkelig troe, efter den Maade, hvorpaa han udtalte sig, at de, som havde opponeret imod Lovens Fremme i den Stikkelse, hvori den foreligger, ønske en umenneskelig Behandling, eller idetmindste, at de lukke Øinene til for en umenneskelig Behandling af Dyrene, medens derimod de, som ville Lovens Fremme, vare de særdeles menneskelige Mennesker, som vare i den Grad menneskelige, at de ogsaa vare de eneste her, der havde menneskelig Følelse for Dyrene (Flere Stemmer: Nei!). Jo netop saaledes maatte man virkelig formode, at det var, og det maatte derfor virkelig i høi Grad forundre at høre den samme ærede Rigsdagsmand henvise os til Englands Exempel, navnlig til en Lov, som var udkommen der, thi er det da undgaaet den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed, at netop i denne Lov findes det, som udtryffeligen af Opponenterne er fremhævet, at de savne i denne Lov, som her foreligger? De Herrer have netop sagt, at de savne den nærmere Bestemmelse af hvad der skal forstaaes ved Dyrplageri, at de savne det hele Apparat, hvorved saadanne Sager skulle bedømmes, og derfor mene de, at det ikke kan hjælpe stort at sætte Gradationer i Straffene, saalænge man mangler Gradationer i Forbrydelseerne, hvorpaa Gradationer af Straf-

fene skulde finde deres Anvendelse. Naar der er blevet fremhævet en meget rig og fornem Dame i Buckinghamshire, der havde gjort sig skyldig i Dyrplageri, og hvis Naboer beklagede, at hun ikke kunde komme i Tugthuset, da skal jeg dertil bemærke, at det havde været meget bedre af dem at beklage, at der i England existerer en Lov, der siger: at den, der har Raad til at betale 5 Lstr., slipper for at komme i Tugthuset; det havde været meget bedre at beklage sig derover. Jeg skal med Hensyn til det, der er blevet ytret af den høitærede Minister, gjøre opmærksom paa, at naar der siges, at der ikke findes nogen Definition i Lovgivningen med Hensyn til de forskjellige Forbrydelser, saa er det vistnok aldeles rigtigt, men det er, fordi disse ere saa bestemt optagne i Folkemeningen, at der derom ikke er nogen Tvivl. Det er derimod ikke Tilfældet med „Dyrplageri“, og det har den ærede Minister selv indrømmet, idet han nemlig i sit første Foredrag gjorde den Bemærkning, at han havde ønsket denne Lov frem, for ved Hjælp af den at „veilede Domstolene“, men, dersom dette har været hans Ønske, saa maa det have sin Grund deri, at Domstolene ikke isorveien kunde være tilstrækkeligt underrettede om dette Begrebs Omfang og Gradationer (Justitsministeren: Det har jeg aldeles ikke sagt, det er en Misforstaaelse!). Jeg beder om Forladelse, jeg har skrevet det op i samme Heft, som den ærede Minister sagde det; det kan være muligt, at jeg har opfattet det feil, men Rigsdagstidenden vil i ethvert Tilfælde vise det; men, da den høitærede Minister saa bestemt siger, at det ikke forholder sig saa, saa skal jeg ikke gaae videre ind derpaa, kun maa jeg fastholde det, som ogsaa er gjort gjeldende af Dhr., som have opponeret